

EL LECTOR ESCRIU

Una bombona kafkiana

Sr. Director,
Des fa cinc dies, em passejo per Banyoles amb una bombona de butà. No és pas que pesi massa; al contrari, més aviat em fa d'escaient contrapès de la maleta farcida de llibres de arrossegotot l'any, a l'altra mà; la meva preocupació tampoc no és estètica: se me'n refum!... El problema principal és que no sé què fer-ne, i la gent es pregunta coses i rumoreja... i encara me la carregaré per tenir dues feines...

L'assumpté té els seus orígens en l'època de les grans nevades, quan les comarques gironines vàrem engegar aquella experiència quasi mística de retorn a

3 encertants

Tres han estat els que han encertat els sis resultats de la loteria primitiva d'aquesta setmana, dos de Barcelona i un de València, que cobraran cadascun 62.254.075 pessetes. Els de cinc més complementari, que han estat dotxe, percebran 5.836.319 pessetes. Els 1.012 encertants de cinc resultats cobraran 130.000 pessetes cada un, mentre que els de quatre encerts, que sumen 53.778, cobraran 2.894 pessetes i els de tres, que han estat 989.498, es posaran a la butxaca 235 pessetes.

l'Edat Mitjana. Fou llavors quan vaig decidir adquirir una bombona de recanvi per a l'estufeta de càmping. De fet era l'únic signe de progrés, i no gens ostentós. De l'envàs vaig pagar-ne mil nou-cents pessetes.

En retornar al segle XX, després d'esperar per prudència un parell de dies, quan ja tothom tornava a parlar de l'OTAN, vaig decidir netejar l'eixida de noses: feia tres dies que m'ensopegava amb el recipient taronja.

Can Mianxa és una prestigiosa ferreteria de les nostres comarques, adequada com d'altres als temps moderns, on pots trobar de tot. Fins i tot butà. Aquell dia, baixava dels graons de casa tot cofoi de pensar que faria un negoci rodó. Recobriria la inversió i restabliria l'ordre a l'eixida de casa, que fins i tot sense bombona està sadollada d'altres andròmines inútils.

«Mai no s'han abonat, les bombones de butà... Si no sap què fer-ne, la llenci en un marge». Vaig provar d'argumentar lògicament, fent veure que allò era una bestiesa, que l'únic lloc on podia deixar la meua companya era allí; que tot allò del marge era molt poc ecològic; que l'escombriaire no me la recolliria...

Just abans que m'acomiaessin amb un lleu somriure d'ironia, que —us haig de ser franc— em va molestar molt, jo els havia insinuat la possibilitat que allò fos una estafa... No hi havia res a

fer.

L'endemà trucava a can Branyas, concessionari de butà a Banyoles. La mateixa resposta descoratjadora: «Si no té contracte per a la bombona, no la hi podem abonar». Poc després buscava a la guia de telèfons la resposta oficial: el Departament d'Indústria i Energia de la Generalitat de Catalunya, a Girona. «Sí, soy el técnico de guardia...

Un momento, que consulto con mi compañero... Mi compañero no sabe decirle si es mejor tirar la bombona en un margen o al lago...» De fet, ja no em sorprèn res. Ni que em parlés en castellà, ni que fos amable fins a la incompetència, ni que l'home hagués de triar forçosament entre l'estany i el marge...

Però heus aquí el meu problema. A casa no m'hi cap. Les es-

combraries no la recullen (les perillós i età prohibit). Deixar-la en un marge o al fons de l'estany va en contra dels meus principis. Regalar-la a la «butano» m'empenya, perquè m'ensumo una estafa de mil-nou centes pessetes. I el cas és que el braç em pesa, i ja fa un dia que mig l'arrossego, i tinc ganes de fer punteria a la closca pelada d'algun cretí. **Jordi Vilamitjana** (Banyoles)

NECROLÒGIQUES

ENRIQUETA PADRÓS I ESCALÉ

A l'edat de 86 anys va morir ahir, a Ripoll, **Enriqueta Padrós i Escalé**, natural de Ripoll i resident a l'Avinguda Camprodon, s/n, de Ripoll.

Era vídua de Jaume Soler i tenia tres fills: Francis, Maria i Marina.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, al Monestir de Ripoll.

Que descansi en pau.

PERE DURAN I TRIGO

A l'edat de 77 ans va morir ahir, a Girona, **Pere Durán i Trigo**, natural de Campillo i resident al carrer Vilar, 72, de Palafrugell.

Era solter.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 4 de la tarda, a l'església de Palafrugell.

Que descansi en pau.

JOSEP MEDINA I CARO

A l'edat de 43 anys va morir ahir, a Girona, **Josep Medina i Caro**, natural de Fuentepiedra (Màlaga) i resident al carrer Pont, s/n, de Sant Feliu de Guíxols.

Era casat amb Mª Àngels Díaz

i Herrera i tenia tres fills: Mª Virtud, Josep i David.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 4 de la tarda, a l'església de Calonge.

Que descansi en pau

MARIA BASSOLS I BOSACOMA

A l'edat de 83 anys va morir ahir, a Girona, **Maria Bassols i Bosacoma**, natural de Canet d'Adri i resident al carrer Barber de Montcal.

Era vídua d'Enric Amalrich i Preses i tenia dos fills: Josep i Dolors.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 4 de la tarda, a l'església de Canet d'Adri.

Que descansi en pau.

FRANCESC ESCALERA I CALZADO

A l'edat de 80 anys va morir abans-d'ahir, a Girona, **Francesc Escalera i Calzado**, natural de Còrdova i resident al grup Sant Daniel, 124, de Girona.

Era vidu de Carme López i Bastos i tenia 5 fills: Ricard, Santiago, Miquel, Joan i Antoni.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui,

a 2/4 de 10 del matí, a l'església de Sant Jaume de Salt.

Que descansi en pau

MARIA CARME COS I FUSTÉ

A l'edat de 82 anys va morir ahir, a Girona, **Maria Carme Cos i Fusté**, natural de Sarrià de Ter i resident a la plaça Major, 5, de Sarrià de Ter.

Era vídua d'Emili Sirvent i Coll i tenia dues filles: Trinitat i Cristina.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 5 de la tarda, a l'església de Sarrià de Dalt.

Que descansi en pau.

PEPITA MARCH I FRARE

A l'edat de 87 anys va morir abans-d'ahir, a Girona, **Pepita March i Frare**, natural de Santa Cristina d'Aro i resident a la travessia Auriga, 5, de Girona.

Era vídua de Ramon Llinàs del Torrent i Vila i tenia un fill: Manuel.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església del Carme de Girona.

Que descansi en pau.

Tots els carrers de Girona

El carrer del Ridaura 387

El carrer del Ridaura pertany a la urbanització que va fer-se a l'empara del Pla Parcial Mas Noguera, aprovat definitivament el 27 de febrer del 1.974. L'any 1.964 hi havia hagut una primera redacció que va quedar encallada i el 1.972 l'ajuntament va tornar a tramitar el pla. Aquest cop va obtenir el vist-i-plau de la direcció general d'urbanisme i es va començar a construir. Sobre els 39.000 metres quadrats del terreny del pla parcial, s'hi volien fer cabre blocs d'habitatge per a dues mil persones. Les Normes Subsidiàries d'Urbanisme dictades per la Generalitat el juliol del 1.981 va obligar a redactar un Ple Especial de millora Urbana (aprovat definitivament el 4-7-1.981) segons el qual es fagin menys habitatges dels previstos als blocs que encara no han estat construïts dintre l'àrea del pla parcial, que comprèn des del carrer del Marquès de Caldes de Montbui al de Saragossa i des del de Migdia fins a l'església de Sant Pau. La inauguració d'aquesta parròquia l'any 1.980 ha fet que aquell nou barri sigui conegut com el Veïnat de Sant Pau.

El carrer Ridaura és un cul de sac al qual s'entra pel carrer del Migdia i que mor a la plaça central del veïnat. Es situat precisament en el sector on encara no s'han construït els blocs previstos. Només hi ha, en el costat nord, l'edifici Migjorn, una residència per a ancians promoguda per la Caixa de Pensions que funciona des de finals de 1.981.

El nom li va ser posat, com els altres del sector que van ser oberts i urbanitzats de bell nou a partir del Pla Parcial —riu Ser, riu Daró— el 25 de març del 1.977.

Es va seguir la tònica d'altres indrets de la ciutat s'han concentrat les denominacions muntanyenques.

El Ridaura és el curs fluvial que discorre per la vall d'Aro. Neix a Llagostera i desemboca a Platja d'Aro. Hi ha un altre curs d'aigua del mateix nom a la Garrotxa, afluent de la riera de Bianya, que pren el nom del municipi on neix i que és cèlebre per un monestir benedictí originari del segle IX. Però segurament els qui van decidir atorgar el nom a aquest carrer pensaven més en el riu del Baix Empordà que en la riera garrotxina.

Cal dir que a causa de la situació d'aquest carrer en una zona encara no edificada i en la qual s'han de construir uns blocs la distribució dels quals ha variat en fer-se el PEMU, la localització no queda gaire clara i existeix una certa confusió entre el carrer del Ridaura i el del riu Tordera. En principi sembla que el cul de sac amb entrada des del carrer Migdia és el del Ridaura i que la vorera transversal, sense calçada, per la qual hom accedeix a l'entrada principal de la Residència Migjorn correspon al carrer del riu Tordera. Però la plaça indicadora és posada de manera que es presta a confusió, ja que sembla atribuir el nom de Tordera al que és Ridaura. Tanmateix, és una zona en la qual els carrers no quedaran plenament definits fins que s'hagin completat la construcció de tots els blocs de pisos previstos al pla Mas Noguera.

J. Fabre

NOTA D'AGRAÏMENT

Salvador Frigola i Roquet

Morí el dijous passat, dia 20, a Quart. La seva esposa, fills i família agraeixen les mostres d'afecte i condol de tots aquells que l'han acompanyat i recordat en aquests moments tan dolorosos. Davant la impossibilitat de fer-ho personalment, volem que aquesta nota serveixi per agrair-ho a tots en general.

Quart, 22 de febrer del 1.986

3 anys d'enyorança d'en

Joan Farré i Pradas

Romans viu en el record dels qui t'hem estimat.

Girona, 22 de febrer del 1.986

PREGUEU DÉU EN CARITAT per l'ànima de

Maria-Carme Cos i Fusté

Vídua d'Emili Sirvent i Coll
Morí a Banyoles el dia 21 de febrer del 1.986 a l'edat de 82 anys havent rebut la Santa Unció

A. C. S.

Les seves filles, Trinitat i Cristina; fills polítics, Miquel Ribas i Isidre Rubirola; néts, Àlex i Carme Hortal, Anna i Esteve Bosch, Cristina i Pere Busquets, Eduard, Albert, Agnès i Mònica; besnéts, Laia, Francesc i Àlex; germà polític; nebots; cosins i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, dissabte dia 22, a 2/4 de cinc de la tarda a l'església parroquial de Sant Pau de Sarrià de Dalt. Capella mortuòria: c/ d'Anselm, Clavé, 30. Girona

Sarrià de Ter, 22 de febrer del 1.986